

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 17

Utgitt 20 mai

1947

Innhold.

	Side
Bestem. om omsetn. og bruk av huder og skinn	284
Skr. om opphør av forskr. om omsetn. av beredte husdyr- og vilt- skinn m. v.	286
» om jakttiden for ender i Vest-Agder fylke	286
» om brige i § 4 i politivedtekta for Grane	286
» om endr. av feieregativ for Lande—Greåker brann- og byg- ningskommune i Tune	286
» om do. for Oppegård	287
» om feieregativ for Hof, Vestfold fylke	287
» om at bygningslova og brannlova skal gjelda for stroket ved Etne i Etne	287
» om do. for Øksendalsøra, Øksendal	288
» om endr. i § 2 og 3 i reguleringsvedtekter for Sortland	288
» om at brannloven skal gjøres gjeldende for fiskeværet Nyksund, Langenes	289
» om vedtekt til bygningslovens § 48 for Stavanger	289
» om bygningsvedtekter for Sandtorg	290
» om endr. av feieregativet for Kråkerøy brann- og bygnings- kommune	293
» om do. for Mysen	294
» om regulering av Thomineborgparken, Lier, samt vedtekter til reguleringen	294
» om do. av Vestre Nøstet, Lier, samt om vedtekter til regu- leringen	295
» om endr. av feieregativ for Haugesund	295
» om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av nedre Eldfjord, Eldfjord	295
Lov om erstatning for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vært rekvirert i medhold av prov. anordn.	296
» om endr. i lov om godtgj. til stortingsmenn.	299
» om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene	299
Res. om midlert. innskrenkning m. v. av salg av brennevin m. v. fra A/S Vinmonopolets utsalg i Tromsø	301
» om anlegg m. v. av pelsdyrgårder i Tromsøysund	302
» om endr. i og tillegg til § 13 om brønner m. v. i de alm. helse- forskrifter for Laksevåg	302
» om undersøkelse m. v. ved den off. kjøttkontrollen av biff av ferskt hvalkjøtt	303

21 mars. Bestemmelser om omsetning og bruk av huder og skinn.

(Gitt 21 mars 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Ved huder og skinn forstås i disse bestemmelser ugarvede og uberedte huder og skinn av okse, ku, kvige, rempling, kalv, hest, sau, lam, geit og risbit.

Ved produsent forstås eier av dyr som nevnt i 1. ledd.

Ved hudgrossist, garver, bereder, pelsgrossist og pelsvarefabrikant forstås enhver som har godkjenning som sådan fra det tidligere Norges Lærstyre eller Direktoratet for Industriforsyning. Godkjenningen kan tilbakekalles og gjøres avhengig av bestemte vilkår.

Ved leiegarving forstås garving av huder og skinn som ikke erverves eller eies av den som utfører garvingen.

Ved leieberedning forstås beredning av huder og skinn som ikke erverves eller eies av den som utfører beredningen.

§ 2. Produsent kan overdra huder og skinn til hudgrossist eller oppkjøper.

Overdragelse fra produsent kan også skje til garver eller bereder i den utstrekning garveren eller berederen tidligere har kjøpt huder og skinn i smått direkte fra produsent (torgkjøp og lignende).

§ 3. Oppkjøper plikter å tilby mottatte huder og skinn til hudgrossist straks eller senest 1 måned etter ervervelsen og levere disse råvarer i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

§ 4. Hudgrossist plikter ved utløpet av hver måned å gi Direktoratet for Industriforsyning oppgave over hva han i løpet av måneden har mottatt av huder og skinn av dyr som er nevnt i § 1 og hva han har i beholdning av slike huder og skinn ved utløpet av måneden.

Den som innfører huder og skinn, skal straks etter å ha mottatt varene sende skriftlig melding til Direktoratet for Industriforsyning om når og hvor innførselen har funnet sted, bilagt med oppgave over arten og mengden av de huder og skinn som er innført.

§ 5. Hudgrossist og importør plikter å levere huder og skinn til garvere, beredere, pelsgrossister eller pelsvarefabrikanter i samsvar med de oppgaver over hud- og skinnfordeling som han til enhver tid mottar fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger, eller til enhver som har spesiell kjøpetillatelse fra Direk-

toratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. Leveringen skal skje mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder. 21 mars.

§ 6. Det er forbudt å overdra eller erverve huder og skinn på annen måte enn bestemt i §§ 2, 3 og 5.

Salg av huder og skinn til utenlandsk kjøper er dog tillatt når selgeren har utførselstillatelse for hudene og skinnene fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Direktoratet for Industriforsyning kan påby at huder og skinn som er ervervet i strid med bestemmelsene i 1. ledd, skal leveres av erververen til hudgrossist mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

Det er forbudt for produsent, oppkjøper, hudgrossist og importør å forføye over huder og skinn på annen måte enn ved slikt salg som bestemt i §§ 2, 3 og 5.

§ 7. Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme hvor meget garver hver måned kan eller skal innarbeide og hvor meget bereder hver måned kan eller skal berede av huder og skinn. Likeledes kan direktoratet treffe bestemmelse om arten av det råstoff som den enkelte garver eller bereder skal bruke og om hva slags lær og skinn råstoffet skal garves eller beredes til. Direktoratet kan også i enkelttilfelle gi garver eller bereder pålegg om framstilling for bestemte oppdrag i samsvar med de til enhver tid gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

Det er forbudt for garver eller bereder uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning å overdra sine beholdninger av huder og skinn.

Garver og bereder plikter ved utløpet av hver måned å gi Direktoratet for Industriforsyning oppgave over beholdning av huder og skinn pr. månedens siste dag, produksjon av lær og skinn i den forløpne måned og hva som ventes ferdig av lær og skinn i løpet av de 2 etterfølgende måneder.

§ 8. Det forbudt å innlevere til eller utføre leiegarving eller leieberedning av huder og skinn uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. Tillatelsen skal bare gjelde garvere og beredere som nevnt i § 1, 3. ledd.

§ 9. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstalt-

21 mars. ninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 11. Bestemmelsene trer i kraft 5 mai 1947.

Samtidig oppheves forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn, forskrifter av 12 august 1941 om begrensning i bruk av huder av okser, kuer og kviger, forskrifter av 1 august 1942 om bruk av garveriers og berederiers beholdninger av huder og skinn og forskrifter av 28 mai 1942 om utnytting av hulfater (hodeflater).

21 mars. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I medhold av lov om okkupasjonslovgevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2, annet ledd, og kongelig resolusjon av 22 november 1946, fastsettes at forskrifter av 26 september 1944 om omsetning av beredte husdyr- og viltskinn og om framstilling og omsetning av pelsvarer av slike skinn skal opphøre å gjelde fra og med i dag.

30 april. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 fastsettes at jakttiden for ender i Vest-Agder fylke inntil utgangen av 1948 skal være fra 15 oktober til 31 desember.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

2 mai. **Skriv frå Justisdepartementet.**

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. har Justisdepartementet i dag stadfest Grane heradstyre, Nordland fylke, sitt vedtak av 16 november 1946 om brigdei § 4, 2. leden i politivedtekta for heradet som heretter skal lyda:

For kvar slik tilstelling krev politiet inn ei avgift åt herredskassa på 10 % av brutto inngangspenger.

2 mai. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativ for Lande—Greåker brann- og bygningskommune i T u n e herred, Østfold fylke, slik at takstene nå blir følgende:

2 mai.

Skorstein og loddpipe
gjennom 1 etasje kr. 0,60
» 1½ » » 0,85
» 2 » » 0,95
Uthus kr. 0,30.

2 mai.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativet for Oppgård herred, Akershus fylke, slik at takstene nå blir følgende:

Skorsteinspipe eller loddpipe
gjennom 1½ etasje kr. 1,25
» 2 » » 1,50
» 3 » » 1,75
» 4 » » 2,00

Anbringere kr. 0,45.

Lange rør pr. stk. kr. 0,45.

Kanaler pr. løpende meter kr. 0,55.

Bakeripiper kr. 5,50.

2 mai.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette feieregulativ for de deler av Hof herred, Vestfold fylke, hvor brannloven er gjort gjeldende, slik at takstene blir følgende:

Skorstein eller loddpipe
gjennom 1 etasje kr. 1,00
» 1½ » » 1,25
» 2 » » 1,50

For anbringere og trukne rør betales kr. 0,50.

Gangpiper kr. 0,75 tillegg.

I henhold til brannlovens § 67 godkjennes følgende tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15:

Feiing skal foretas 3 ganger årlig av de piper som har vært i bruk.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

2 mai.

I medhald av § 1 i lov om bygningsvesenet frå 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet frå 15 august 1908 gjer ein dei nemnde lovene gjeldande for stroket ved Etne-sjøen i Etne herad, Hordaland fylke, innan fylgjande grenser teikna inn på eit kart som ligg i departementet:

2 mai.

Grenselina byrjar ved bekkosen i Bakkjarvika på gnr. 11 bnr. 1 og går i sørleg retning til Madsgårds byggerde på gnr. 12 bnr. 1 og føl dette til Madsgårds gardsveg, føl denne og går over riksvegen (stamlina) til den gamle postvegen. Derifrå bøyer lina i austleg retning og føl sistnemnde veg til Herman Viks eigedom, gnr. 9 bnr. 36 og i rett lina til Ola Kalands tun, gnr. 10 bnr. 6.

Vidare i same retning til Tørres Kaldheims tun, gnr. 6 bnr. 2 og derifrå held grenselina fram til tannlæge Opsahls eigedom, gnr. 7 bnr. 3 til eit punkt i skiftelina mellom eigedomane gnr. 6 bnr. 2 og gnr. 6 bnr. 4. Her bøyer grensa i nordleg retning og føl skiftelina mellom gnr. 7 bnr. 3 og gnr. 6 bnr. 4 og held fram i same retning til Etneelva. Føl elva til Tyssedalsteits eigedom, gnr. 9 bnr. 1, og føl brotkanten til det gamle elvelægje til elva ved Peter Indrelid sin parsell «Pinslo», føl skiftelina mellom Gunnar Norheims eigedom, gnr. 9 bnr. 7 og Sjur Gjerde sitt utmarkstykk, vidare etter skiftelina mellom dette stykket og Jacob Birkenes sin eigedom, gnr. 9 bnr. 17, og føl Ole Berges innmark, gnr. 9 bnr. 18 til Enge bru. Svingar no mot vest til munningen av «Gamleelva» på Nyvoll, gnr. 10 bnr. 3 og derifrå etter strandlina attende til utgangspunktet.

2 mai.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 og § 65 i brannlova frå 15 august 1908 fastset departementet i samsvar med vedtak av Øksendal heradstyre i møte 25 oktober 1946, om at dei nemnde lovene skal gjelda for Øksendalsøra, Øksendal herad, Møre og Romsdal fylke, innafor desse grensene:

Eit område frå og med eigedomen til Gjertine Barsten til eigedomen til Iver Solhjell i ei breidd frå strandlina til øvre vegen.

Grensene er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

2 mai.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, stadfester departementet vedtak av Sortland bygningskommunestyre, Nordland fylke, i møte 12 april 1947 om endring i §§ 2 og 3 i reguleringsvedtekter for Sortland. Vedtektene skal etter endringen lyde slik:

§ 2. Bebyggelsen skal i den utstrekning reguleringskartet viser det, utføres i mur eller betong med ildfaste etasjeskillere. Den øvrige bebyggelse kan utføres av tre i samsvar med bygningslovens særbestemmelser for trebygninger. Foruten til beboelse kan bebyggelsen innen murtvangsstrøket innres til forretninger, kontorer, håndverksbedrifter og annen virksomhet, som ikke vil medføre ulempe for naboene. Industri tillates bare i industristrøket. Den øvrige bebyg-

gelse kan ikke uten bygningsrådets samtykke anvendes til annet 2 mai.
enn beboelse.

§ 3. Bygninger i murtvangsstrøket skal oppføres i 2 fulle etasjer og med de bygningsdybder som er angitt på planen. Bebyggelsens høyde til gesimsens overkant regnet fra grunnens planerte nivå etter bygningsrådets bestemmelser, må ikke være over 7,5 meter for 2-etasjes murbebyggelse. For 2-etasjes trebebyggelse er gesimshøyden 7 meter, jfr. bygningslovens § 114.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

2 mai.

I henhold til § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for fiskeværret Nyksund (Nyksundøy og Ungsmaløy) i Langenes herred, Nordland fylke.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

5 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møte 10 februar 1947 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 48 for Stavanger, dog med en mindre endring foretatt av departementet.

Vedtekten lyder så:

1. Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted med mindre det til og langs eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate og kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 m, deri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk, som foretas av private, må gjøres etter det kommunale ingeniørvesens forskrifter.
2. Gate og fortau som er opparbeidet av grunneier i henhold til foranstående, blir fra den tid arbeidet er fullført og godkjent av kommunens vedkommende å vedlikeholde av kommunen. Gategrunn må samtidig tilskjøtes kommunen vederlagsfritt.
3. Grunneiere skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate. Grunneiernes forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 20 meter og ved nedlegging av kloakkrør inntil 305 mm innvendig diameter. Refusjonsplikten skal dessuten være begrenset til, foruten underbygning, kun å gjelde vegdekke av grus og makadam — ikke brolegning, betong, asfalt eller dermed beslektede dekker.
4. Såfremt gaten kun kan bebygges på den ene side, skal grunneiernes forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

- 5 mai. 5. De om opparbeidelse av gaten gjeldende regler følges også når eldre veg inngår i regulert gate.
6. Tomter som har særskilt matr.nr., men som brukes i forbindelse med annen bebygget tomt, til f. eks. hage, gårds plass, opplags- eller arbeidsplass etc., blir med hensyn til krav om gateanlegg og erstatning for utgifter til dette å sidestille med bebygget tomt.
7. Erstatningsbeløpet fastsettes av kommunen og fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig, betraktes som en enhet.
8. Den grunneier som etter denne vedtekts ikrafttredden har bebygget eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra en etter vedtekts ikrafttredden opparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etterat oppgave over størrelsen er meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 4 % årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp. For grunneier som bygger senere, regnes denne frist fra det tidspunkt da de påbegynner oppførelsen av sådan bygning.
9. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysning på vedkommende eiendomsfolium i panteregistret.
10. Når særlige grunner foreligger, kan bystyret frafalle — helt eller delvis — den refusjon som kommunen har krav på etter foranstående bestemmelser.
11. Som overgangsordning gjøres unntak fra vedtektsbestemmelsene for tomter som er kjøpt for å bebygges av eieren og hvor målebrev og skjøte er tinglyst før vedtekten er trådt i kraft og hvor tomten bebygges innen utgangen av 1948, eller hvor materialvanskeligheter hindrer dette, innen en tidsfrist som kan godkjennes av formannskapet.
- Vedtekten gjøres ikke gjeldende for kjøper av tomt til delvis opparbeidet gate hvor målebrev og skjøte er tinglyst før utgangen av 1947 og tomten bebygget innen den i første avsnitt nevnte frist.

5 mai.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesen av 22 februar 1924 stadfesteres som gjeldende inntil videre de av Sandtorg herredsstyre, Troms fylke, i møte 23 oktober 1946 vedtatte bygnings-

vedtekter for Sandtorg bygningsdistrikt, med en del endringer 5 mai.
foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til bygningslovens § 8.

Bygningsrådet bemyndiges til å meddele midlertidig unntakelser fra lovens bestemmelser i den utstrekning og på sådan måte som fastsatt i lovens § 8.

For å unngå unødig bebyrdelse av hjemmelsdokumenter og panteregisteret med tinglyste erklæringer i henhold til § 8, kan bygningsrådet la utstå med tinglysing av erklæringene inntil departementets avgjørelse foreligger etter stedfunnen underretning.

Til bygningslovens § 12.

Kommunekonduktøren (kommuneingeniøren) benevnes bygningssjef og er ved instruks tillagt de gjøremål som i loven og vedtektene er tillagt så vel denne som reguleringssjef (jfr. vedtekt til § 17).

Til bygningslovens § 13.

Bygningsrådet skal bestå av lensmannen i Trondenes, helse-
rådets ordfører, bygningssjefen og 3 av herredstyret valgte medlemmer med varamenn.

Til bygningslovens § 17.

Bygningssjefen tillegges de gjøremål som i loven er tillagt bygningsrådet i følgende paragrafer: 120, 121, 129, 131, post 1, for såvidt angår mindre reparasjoner eller uvesentlige forandringer av eldre bygninger, 134, 135, 136, 142, 153, post 1. Hans avgjørelse kan påankes til bygningsrådet.

Til bygningslovens § 28.

Bygningsrådet kan foreta mindre vesentlige forandringer i gjeldende regulering eller senere vedtatte byplaner i den utstrekning som fastsatt i lovens paragraf 28, post 2.

Enhver forandring av regulering eller byplan som berører statens eiendommer, må dog på forhånd stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Til bygningslovens § 48.

Punkt 1. Bebyggelse av eiendom må ikke finne sted med mindre det til eiendommen og hvor dette kreves av bygningsrådet, også langs eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate og i tilfelle forsynt med godkjent kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau, eller at gaten skal forsynes med kloakk av større dimensjoner enn 305 mm diameter. Når offentlig interesse tilsier det, kan det kreves at

5 mai. kloakken gis større dimensjoner, men de hermed forbundne mer-utgifter må i så fall utres av kommunen.

Punkt 2. Gate eller fortau som er opparbeidet og kloakk som er anbrakt av bygningseier i henhold til bestemmelsene i vedtekt til bygningslovens § 48, punkt 1, blir fra den tid arbeidet er fullført og godkjent å vedlikeholde av kommunen. Gategrunn og kloakk skal da samtidig uten vederlag overdras til kommunen.

Punkt 3. Når ny gate opparbeides av kommunen etter denne vedtekts ikrafttreden, kan grunneier som oppfører eller har oppført bygning på tomt som støter til gaten, tilpliktes å erstatte kommunen halvdelen av dens utlegg til opparbeidelse av gate inntil 20 meters bredde og til anlegg av kloakk med inntil 305 mm diameter. Med betegnelsen «opparbeidelse av gate» forstås opparbeidelse av gate og i tilfelle fortau etter de av herredstyret for vedkommende gate bestemte profiler.

Til bygningslovens § 61.

Ingen grunn kan bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker eller dyr, og ingen eldre bygning må innredes eller tas i bruk til dette øyemed (jfr. paragrafene 104 og 105), uten at det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann.

Ethvert tvistepunkt om dette avgjøres av helserådet.

Til bygningslovens § 62.

Ethvert grunnstykke som utenfor regulert strøk bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, må ha eller skaffes sådan adkomst til en for offentlig ferdsel bestemt veg som bestemt i § 62. Det samme gjelder ved innredning av eldre bygning til varig opphold for mennesker.

Til bygningslovens § 63.

Hvorvidt noen art bedrifter og opplag, gassverk, cellulosefabrikk, fabrikker for tilvirkning av benmel, sildolje, kruttmøller og liknende bedrifter eller innretninger, som kan virke sjenerende ved luft, røyk, støv, støy, rystelser, forurensninger av vann eller liknende, skal forbys anlagt innen det avsnitt hvor bygningsloven er gjort gjeldende, avgjøres i ethvert tilfelle av bygningsrådet etter at helserådets uttalelse er innhentet.

Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende, skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjoner og tankanlegg, også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk. Bygningsrådet kan bestemme

at boligbygg ikke må oppføres i strøk som ved reguleringsplan eller vedtekt er utlagt til industristrøk. 5 mai.

Til bygningslovens § 81.

I større bygninger kan bygningsrådet kreve en sådan innredning av kjelleren at den etter bygningsrådets skjønn uten vesentlige omkostninger eller tidsspille kan innredes til splint- og gassikre dekningsrom for bygningens beboere. Bjelkelaget over dekningsrommene med birom skal konstrueres tilstrekkelig solid til å motstå trykket ved sammenstyrtning av den overliggende bygning. Dette gjelder ikke hvor bygningen er utført helt i jernbetong, i rammekonstruksjon av jernbetong eller ildfast innkledd jernkonstruksjoner. Bygningsrådet kan hvor det finner det påkrevd, stille ytterligere krav for sikring av planlagte dekningsrom.

Til bygningslovens § 94.

Som vedtekt til denne paragraf gjelder bestemmelsene i vedtekt til bygningslovens § 94 for Oslo, inntatt i Norsk Lovtidend, 1. avdeling, nr. 11 for 1936.

Til bygningslovens § 97.

a. Snefangere skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjoner som bygningsrådet godkjenner.

b. Ethvert hus som oppføres i 2 etasjer eller derover skal på taket være forsynt med stige av ildfast materiale.

Til bygningslovens § 109.

I de strøk hvor vann og tilfredsstillende avløp er til stede, skal det framtidig ved innredningen av avtreder kun anvendes vannklosett. Bestemmelsen gjelder foruten nybygg også bygg som er gjenstand for hovedombygging.

Når helserådet og bygningsrådet er enige, kan det gjøres unnatakelse fra denne bestemmelse i særlige tilfelle.

Til bygningslovens § 137.

Ethvert byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

Til bygningslovens § 150.

Bygningsrådet kan i den utstrekning det anser fornødent gi pålegg vedkommende de forhold som er omhandlet i lovens § 150.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativet for

6 mai.

6 mai. Kråkerøy brann- og bygningskommune, Østfold fylke, slik at takstene nå blir følgende:

Skorsteinspipe eller loddpipe

gjennom 1 etasje	kr. 0,90
» 2 »	» 1,25
» 3 »	» 1,25
» 4 »	» 1,60

Fabrikkpiper etter høyden kr. 4,80 til kr. 14,50.

Trukne rør over 1,5 meters lengde kr. 0,05 pr. meter.

Anbringere kr. 0,35 pr. stk.

6 mai. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativet for Mysen herred, Østfold fylke, slik at takstene nå blir følgende:

Skorsteinspipe eller loddpipe

gjennom 1 etasje	kr. 0,60
» 2 »	» 0,80
» 3 »	» 1,00
» 4 »	» 1,20

Kr. 1,50 pr. pipe i bakerier o. l.

6 mai. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Lier herredstyre, Buskerud fylke, i møte 9 april 1947 om regulering av Thomineborgparken, gnr. 14 bnr. 44, Lier.

Samtidig stadfester departementet med en del endringer i henhold til lovens § 3 herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter til reguleringen. Vedtektene skal lyde slik:

1) Bebyggelsen skal være åpen og føres opp i inntil 2 etasjer, hvor ikke annet er angitt på planen.

2) Bygningsrådet skal ha adgang til å sette bestemte krav med hensyn til bygningenes utseende for å sikre strøket en så vidt mulig harmonisk bebyggelse som passer sammen med de tidligere oppførte bygninger. Arealet skal bebygges med boligbygg, bortsett fra en forretning for kolonial og melk.

Uthus som egen bygning skal i alminnelighet ikke tillates. Bygningsrådet kan dog dispensere fra denne bestemmelse når det finnes ubetenkelig på grunn av tomtens størrelse.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

6 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Lier herredstyre, Buskerud fylke, i møte 9 april 1947 om regulering av Vestre Nøsted, gnr. 14 bnr. 1 i Lier.

Samtidig stadfester departementet med en del endringer i henhold til lovens § 3 herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter til reguleringen.

Vedtektene skal lyde så:

- 1) Tomtene nr. 2—7 skal bebygges med to-mannsboliger. De øvrige tomter kan bebygges med eneboliger, eventuelt to-mannsboliger, hvis eierne ønsker det og bygningsrådet finner det tilrådelig.
- 2) Bygningsrådet skal ha adgang til å sette bestemte krav med hensyn til bygningens utseende for å sikre strøket en så vidt mulig harmonisk bebyggelse som passer sammen med de tidligere oppførte bygninger. Arealet skal bebygges med boligbygg, bortsett fra en forretning for kolonial og melk.

Uthus som egen bygning skal i alminnelighet ikke tillates. Bygningsrådet kan dog dispensere fra denne bestemmelse når det finnes ubetenkelig på grunn av tomtens størrelse.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

6 mai.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativ for Haugesund, slik at takstene nå blir følgende:

Skorsteinspipe eller loddpipe

gjennom 1 etasje	kr. 0,80
» 2 »	» 1,15
» 3 »	» 1,40
» 4 »	» 1,65
» 5 »	» 1,90

Anbringere kr. 0,40 pr. stk.

Trukne rør over 1,5 meters lengde kr. 0,10 pr. meter.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

6 mai.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 og § 65 i brannlova frå 15 august 1908 fastset departementet at dei nemnde lovane skal gjelda for eit strok av nedre Eidfjord i Eidfjord herad, Hordaland fylke, innanfor desse grensene:

Fra Hereidssjøen langs nedre bråtkant til punkt 239. Vidare derfra over til punkt 183 på Lægredssiden. Følgjer derfra vegen til

6. mai. punkt 187 og derfra rett på sandtaket på Vik, punkt 124. Derfra langs sjøen tilbake til utgangspunktet ved Hereidssjøen. Grensene er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

9. mai. Lov om erstatning for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vært rekvirert i medhold av provisorisk anordning av 18 mai 1940, jfr. anordning av 31 januar 1941.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 25 april 1947 sålydende:

§ 1. Denne lov gjelder fartøyer om har vært rekvirert i medhold av provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rekvirering av skip og skipsbyggningskontrakter, og som er disponert av Handelsdepartementet i medhold av provisorisk anordning av 31 januar 1941 om fiske- og fangstfartøyer etc.

Bestemmelsene i denne lov gjelder uten hensyn til om erstatning for rekvisisjon av vedkommende fartøy er fastsatt ved skjønn i medhold av provisorisk anordning av 13 september 1940 om forandring i lov av 27 juli 1896 om militære rekvisisjoner i krigstilfelle.

Vedkommende departement kan bestemme at det for fartøyer som har forlatt landet under okkupasjonen, men som ikke har vært rekvirert, skal tilkjennes billighetserstatning. Det samme gjelder fartøyer som har begitt seg fra norsk havn til ubesatt område, men er skadet, gått tapt eller oppbrakt i norsk territorialfarvann. Billighetserstatningen kan fastsettes i samsvar med reglene for rekvirerte fartøyer eller til et lavere beløp.

For eier som har gjort seg skyldig i unasjonal holdning eller grovt uverdigg forhold i forbindelse med dette oppgjør, kan erstatning for rekvisisjon nedsettes til det han uten denne lov har rettskrav på, og billighetserstatning etter foregående ledd helt eller delvis faller bort.

§ 2. Som erstatning for totaltap av fartøy og motor tilkjennes et beløp som svarer til anskaffelsesverdien pr. 8 april 1940 tillagt 60 %.

Er nytt fartøy eller motor anskaffet før 1 januar 1945, legges anskaffelsesverdien på vedkommende tidspunkt til grunn for erstatningsberegningen.

I stedet for erstatning etter første ledd, kan den berettigede kreve erstatning etter reglene for Krigsforsikringen for fiskeflåten. Han har i så fall krav på høyeste pristillegg uten hensyn til fartøyetets forlisdato.

§ 3. Har rekvirenten solgt et rekvirert fartøy, tilkjennes erstatning som for totaltap. 9. mai.
Nr. 1.

Er nettosalgssummen høyere enn erstatningen for totaltap, tilkjennes et beløp som svarer til nettosalgssummen.

§ 4. For skader påført fartøy og utstyr i rekvisisjonstiden, tilkjennes en erstatning beregnet etter vanlige prinsipper på grunnlag av utbedringsomkostningene på den tid fartøyet blir levert tilbake.

Når fartøyet overtas av eieren eller hans representant utenfor Norge, kan vedkommende departement bestemme at erstatning også skal tilkjennes for skader som nevnt i 1. ledd, oppstått under hjemreisen.

§ 5. Tap eller skade på redskaper erstattes etter følgende regler:

- 1) Tapte redskaper erstattes med inntil gjenanskaffelsesverdien pr. 1 januar 1946 med fradrag av 25 pst.
- 2) Skadete redskaper erstattes med inntil 75 pst. av differansen mellom gjenanskaffelsesverdien pr. 1 januar 1946 og redskapenes verdi ved tilbakeleveringen.

§ 6. Erstatning tilkjennes etter bestemmelsene i § 4 første ledd for utgifter ved å fjerne forandringer ombord som eieren ikke anses forpliktet til å godta.

Har fartøyet i utlandet fått en ny motor som ikke er egnet for norske forhold, kan eieren fjerne motoren og kreve erstatning etter bestemmelsene i § 2 første ledd. Kravet må fremsettes innen 6 uker etter lovens ikrafttreden eller fartøyet tilbakelevering hvis denne skjer på et senere tidspunkt.

§ 7. Eier av fartøy som benyttes til ervervsmessig virksomhet, tilkjennes avsnvsgodtgjørelse som svarer til 15 pst. pr. år av fartøyet verdi pr. 8 april 1940. Fra 1 juli 1942 skal avsnvsgodtgjørelsen være 14 pst. av samme verdi forhøyet med 25 pst.

Godtgjørelsen beregnes for den tid rekvisisjonen varer. Overtas fartøyet utenfor Norge, kan vedkommende departement bestemme at avsnvsgodtgjørelse skal tilstås til fartøyet kommer tilbake til Norge, forutsatt at fartøyet har vært opplagt i tiden mellom overtagelsen og hjemreisen.

Ved totaltap og salg av fartøyet kan vedkommende departement tilkjenne eieren avsnvsgodtgjørelse også etter rekvisisjonens opphør og inntil 1 januar 1946.

Videre tilkjennes erstatning for avsnvsgodtgjørelse for den tid fartøyet etter rekvisisjonens opphør ligger for reparasjon av skader som rekvirenten er ansvarlig for. Reparasjonstiden ansettes i skadetaksten.

9 mai. § 8. Når fartøyet tilbakeleveres utenfor Norge, jfr. § 7, kan
Nr. 1. vedkommende departement tilkjenne eieren erstatning for utgiftene
i forbindelse med hjemreisen.

§ 9. I erstatningsbeløpene etter §§ 3—8 fradras:

1. Utgifter i rekvisisjonstiden til varige forbedringer av fartøyet,
dog ikke utover den merverdi som forbedringen skjønnes å represen-
tere for eieren ved rekvisisjonen opphør.

2. Verdien ved fartøyet tilbakelevering av ombordværende ut-
styr som er anskaffet av rekvirenten og overtas av eieren.

3. Utgifter som rekvirenten har betalt for eierens regning.

4. Inntekter som fartøyet har opptjent for eieren i rekvisjons-
tiden eller som eieren har fått utbetalt i anledning overreisen.

§ 10. Kongen eller den han bemyndiger kan utferdige nærmere
bestemmelser om gjennomføringen av denne lov.

Vedkommende departement kan bestemme at mannskaper og
passasjerer på fartøyer som omfattes av denne lov, skal tilstås er-
statning for tøy og effekter som er tapt ombord i rekvisisjonstiden,
og at det i særlige tilfelle helt eller delvis kan utbetales erstatning
til eiere av fartøyer som går inn under § 1 første eller annet ledd
selv om de under krigen har fått utbetalt erstatning av Krigsforsik-
ringen for fiskeflåten.

§ 11. Krav om erstatning etter denne lov fastsettes i mangel
av minnelig overenskomst av en skjønnsrett, oppnevnt av Høyesterett.
Skjønnsretten skal ha 3 medlemmer og 3 personlige varamenn.
Formannen og hans varamann skal fylle vilkårene for å være dom-
mer. De 2 øvrige medlemmer og deres varamenn skal ha innsikt i
fiskeriforhold.

Skjønnsrettens avgjørelser er ikke gjenstand for overskjønn,
men kan påankes til Høyesterett på grunn av feil i saksbehandlingen
eller rettsanvendelsen. For øvrig gjelder skjønnslovens regler om
rettslige skjønn så langt de passer når ikke annet fremgår av
denne lov.

Utgiftene ved skjønnsretten bæres av statskassen.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 mai 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 med senere endringslover. 9 mai, Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26 april 1947 sålydende:

I. § 4, annet ledd i lov av 11 august 1924 om godtgjørelse for stortingsmenn skal lyde slik:

Skjer det som følge av bestemmelsen i § 1, 4. punktum, fradrag i vedkommendes faste godtgjørelse, oppholder han som sykepenger trettisju og en halv krone daglig. Oppholder vedkommende seg under sykdommen i sitt hjem, avgjør Stortingets presidentskap hvorvidt og i tilfelle hvor lenge sådanne sykepenger skal utbetales.

II. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 mai 1947.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene 2 juli 1910. 9 mai, Nr. 3.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 8 mai 1947 som lyder so:

§ 1. Prioritetsfrestar for patentkrav, varemerkekrav og mønsterkrav som er fastsette i avtaler etter § 45 i patentlova, § 30 i varemerkelova og § 32 i mønsterlova og som er gått ut eller skulde gå ut i tida frå og med 1 september 1939 til og med 30 desember 1947 vert lengde til 31 desember 1947.

Har nokon teki i bruk ei oppfinning i prioritetsstilleggstida, kan det vera grunnlag for utnyttingsrett etter § 7 i patentlova så framt utnyttinga tok til før 1 januar 1947. Gav ein annan som har gjort same oppfinninga eller rettsetterfylgjaren hans inn patentkrav på henne i prioritetsstilleggstida, men før 1 januar 1946, har han òg slik utnyttingsrett, endå om han ikkje har teki oppfinninga i bruk, så framt han etterviser at grunnen til dette er tilhøve som heng saman med krigen.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 17, 1947.

9 mai. Kjem det inn eit patentkrav etter at den vanlege fresten er ute,
 Nr. 3. skal det haldast for innkome siste dagen av den vanlege fresten, men ikkje tidlegare enn 31 desember 1940, når årsavgiftene og lengstetida for eit patent vert utrekna.

§ 2. Er det med heimel i patent-, varemerke- eller mønsterlova og tilhøyrande føresegner sett frest for det som skal gjerast andsynes Styret for det industrielle rettsvernet til å halda oppe ein rett og fresten er gått ut eller skulde gå ut i tida frå og med 1 september 1939 til og med 29 juni 1948, vert den fresten lengd til 30 juni 1948.

Såframt nokon etterviser for Styret for det industrielle rettsvernet at krigen hindra han i å vinna ein rett etter patent-, varemerke- eller mønsterlovene med eit krav som er eller vert sett fram før 30 juni 1947, kan han innan 1 juli 1948 andsynes Styret for det industrielle rettsvernet gjera det som trengs til slik rettsvinning.

Dei prioritetsfrestane som er nemnde i § 1 går ikkje inn under føresegnene i denne paragrafen, likevel så at utgangstida for ein slik frest kan verta fastsett etter førre leden.

§ 3. Tida mellom 1 september 1939 og 30 juni 1947 skal ikkje reknast med i den 3 årsfresten som er fastsett i § 9, 1. og 2. leden i patentlova og i § 10, nest siste leden i varemerkelova.

§ 4. Føresegnene i denne lova gjeld ikkje for person eller verksemd som høyrer heime i ein framand stat, utan den staten har godteke Neuchatel-avtala frå 8 februar 1947 om å halde oppe og reisa oppatt dei industrielle eigedomsrettane som den andre verdskrigen var til skade for, eller Kongen fastset det, avdi staten det er spursmål om, endå om han ikkje har godteke avtala, gjev person eller verksemd, som høyrer heime i Noreg, tilsvarende rettar.

Føresegnene i denne lova gjeld ikkje i dei tilfelle då dei strider mot føresegnene i fredstraktat mellom Noreg og ein framand stat.

§ 5. Når noko vert registerført og kunngjort i Norsk Tidend for det Industrielle Rettsvernet med heimel i patent-, varemerke- eller mønsterlovene, skal det i tilfelle gjerast merknad om at ventedag eller anna som gjeld ventetida er fastsett med heimel i denne lova.

I andre høve òg kan sjefen for Styret for det industrielle rettsvernet fastsetja at det skal først inn og kunngjerast merknad om at føresegnene i denne lova har vore nytta.

§ 6. Kongen kan gjeva nøgnare føresegner til å gjennomføra lova.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda 9 mai 1947. Samstundes held etternemnde lover opp å gjelda:

1. Lov 15 mars 1940 om mellombels tillegg til lov om patent 2 juli 1910 og tilleggslover.

2. Lov 3 mai 1946 om at frestane etter varemerke- og mønsterlova 9 mai.
vert lengde.
3. Lov 3 mai 1946 om at frestane etter patentlova vert lengde. Nr. 3.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 9 mai 1947.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

9 mai.

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 34, jfr. § 32 punkt I litra f i rusdrikkloven av 5 april 1927 med seinere tilleggslover fastsettes:

I. Salg av brennevin, vin og fruktvin fra A/S Vinmonopolets utsalg i Tromsø til folk som ikke er hjemmehørende i Tromsø by eller nærmeste omegn innskrenkes midlertidig og salg skal bare foregå ved skriftlig bestilling og ved sending i den utstrekning A/S Vinmonopolet nærmere fastsetter. A/S Vinmonopolet får fullmakt til å gi de forskrifter som trengs for å gjennomføre disse bestemmelser.

II. Brennevin, vin og fruktvin må inntil videre ikke sendes eller mottas til befordring til steder i Troms og Finnmark med mindre varene er ekspedert fra A/S Vinmonopolet.

III. Enhver ekspedisjon for (vare- og person-) transportvirksomhet i Troms og Finnmark som formidler utlevering av brennevin, vin og fruktvin ekspedert fra A/S Vinmonopolets utsalg i Tromsø skal i forbindelse med varens utlevering iaktta følgende:

1. Det er forbudt å utlevere brennevin til noen person som åpenbart er under 21 år og vin eller fruktvin til noen som åpenbart er under 18 år.

2. Utlevering må bare skje til person som fremlegger faktura fra A/S Vinmonopolets utsalg i Tromsø som viser at han (hun) er rette varemottager.

3. Fakturaen påføres ved utlevering mottagerens kvittering og oppbevares på betryggende måte ved vedkommende ekspedisjon.

4. Politiet har adgang til å kontrollere at disse bestemmelser blir overholdt.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter § 47 i lov av 5 april 1927 med tilleggslover av 6 mai 1932 og 29 juni 1934, såfremt ikke annen straffebestemmelse medfører høyere straff.

9 mai. V. Sosialdepartementet får fullmakt til å fastsette når denne resolusjon skal ta til å gjelde og når den i tilfelle skal tre ut av kraft.

9 mai. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i sunnhetsloven av 16 mai 1860 § 4 gis stadfesting på følgende bestemmelser om anlegg og drift av pelsdyrgårder vedtatt av Tromsøysund herredstyre, Troms fylke, i møte 5 juli 1946:

Anlegg av pelsdyrgård må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet.

Pelsdyrgård må ikke legges så nær beboelseshus eller offentlig vei at lukten er til plage. Heller ikke må den legges slik at det kan komme tilsig eller avfall til brønn, bekk eller annet sted hvor en tar vann til folk, fe, osv. Avfallet fra gården må brennes eller legges i kompost og dekkes godt med jord.

Kopper og kar som en bruker i gården må vaskes i særskilte kar. Kluter, koster eller annet som blir brukt til vasken må ikke brukes til annen vask i beboelseshus eller uthus. Kammer og koster som en bruker til pelsdyr, må ikke brukes til andre dyr. Sendingskasser må ikke settes inn i uthus, fjøs eller stall før de er grundig rengjort. De som stiller med dyrene skal ha særskilt fottøy til bruk i pelsdyrgården, og må passe nøye på at dette fottøy ikke kommer inn i beboelseshus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er godt vasket. Hver gang røkterne har stelt dyrene, behandlet redskap, kar og lignende må de vaske hender og underarmer grundig. Dersom en, av en eller annen grunn, må ta hvalper inn i huset for kortere eller lengre tid, må streng renslighet iakttas. De må bare behandles av røkterne. Når de er kommet tilbake i pelsdyrgården, må det rom de har vært i grundig rengjøres og luftes.

Revemat må oppbevares, behandles og sendes slik at det ikke kommer lukt eller annen urenslighet til beboelsesrom, matrom, til offentlig gate, plass eller vei.

9 mai. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av sunnhetsloven av 16 mai 1860 § 4 gis stadfesting på vedtak av Laksevåg kommunestyre, Hordaland fylke, i møte 7 mai 1946 og 10 april 1947 om følgende endring i og tillegg til § 13 om brønner og drikkevann i de alminnelige helseforskrifter for Laksevåg kommune:

§ 13, 1. ledd. — «Brønner, bekker, vann og i det hele enhver vannkilde som brukes til drikkevannsforsyning for mennesker eller dyr, må ikke på noen måte forurenses. I den utstrekning det i hvert enkelt tilfelle bestemmes av helserådet, gjelder dette forbud også for

vannkilder som det er bestemt senere skal benyttes til drikkevanns- 9 mai.
forsyning.»

§ 13, 1. setning i forskriftene approbert ved kgl. resolusjon av 12 juli 1935 oppheves.

Som ny siste setning i § 13 kommer:

«Når helserådet ikke har bestemt noe annet, gjelder det samme for vann til husbruk eller til bruk ved bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmiddel.»

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 22 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slakthus, offentlig kjøttkontroll m. v. bestemmes at biff av ferskt hvalkjøtt skal være gjenstand for undersøkelse og godkjenning av den offentlige kjøttkontrollen og fastsettes nærmere regler om omsetningen og om kjøttkontrollens undersøkelse og merking således:

1) Undersøkelsen og bedømmelsen blir å foreta etter de regler som er fastsatt i den nevnte lov nr. 1 av 9 februar 1940, forskrifter om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, fleisk m. v. av 3 mai 1946, Landbruksdepartementets rundskriv av 29 mai 1946 om omsetning av ferskt kjøtt, fleisk m. v. som ved den offentlige kjøttkontrollen er stemplet med II klasse og rundskriv fra Veterinærdirektøren av 8 juli 1946 til de offentlige kjøttkontrollstasjoner. Jfr. instruks av 9 juni 1942 i den utstrekning disse bestemmelser passer, dog med de forandringer og tillegg som det vil framgå av nedenstående punkter.

2) Biffkjøttet skal være prima utsortert, hvorved forstås kjøtt som i enhver henseende er skikket til mat for folk, dvs. helt friskt kjøtt som er renskåret og fritt for trevler og slintrer.

3) Alle kasser med hvalkjøtt skal åpnes og hvert enkelt stykke skal undersøkes såframt kjøttet ikke er stivfrosset.

4) De enkelte stykker undersøkes slik:

En legger merke til utseende, farge og lukt samt om konsistensen er normal. En merker seg om varen er tilsøtt, om det er slimbelegg på overflaten eller mugg.

Det gjøres innsnitt i kjøttstykkene i den utstrekning som kontrollveterinæren finner det påkrevd for å kunne forvisse seg om at varen ikke er bedervet, illeluktende eller sete for patologiske prosesser (degenerasjoner, injeksjoner, kontusjoner, blødninger, ødemer, abscesser eller lukt av sprengstoff).

I tvilstilfelle foretas kokeprøve eventuelt p.H.-bestemmelse og bakteriologisk (mikroskopisk) undersøkelse i overensstemmelse med instruksens § 14, punkt b.

9 mai. 5) I enkelte tilfelle kan en del av kjøttstykkene i en kasse være bedervet. De brukbare stykker godkjennes, mens resten kasseres.

Viser det seg at halvparten eller mer av kassens innhold er bedervet, skal hele innholdet kasseres.

6) Er hvalkjøttet frosset tas stikkprøver (mest mulig midt i kassen), som tines og undersøkes som ovenfor nevnt.

7) Kasser (eller annen emballasje) med hvalkjøtt som av kontrollen er godkjent til mat for folk, skal forsynes med 2 merkelapper — 1 på hver kortside — hvorpå det står: Hvalkjøtt godkjent, kontrollstasjonens navn, undersøkelsens dato og kontrollveterinærens underskrift. På disse merkelapper settes et stempel i grønn farge og av rektangulær form 13,5 cm × 8 cm og inneholdende: Hvalkjøtt godkjent og kontrollstasjonens navn. Stempelmerket skal synes både på merkelappen og kassen. Selve kjøttstykkene blir således ikke å stemple med de vanlige kjøttkontrollstempler med I eller II klasse. Ved etterbesiktigelse av hvalkjøtt brukes det stempel som er nevnt i § 16 i Forskrifter av 3 mai 1946. Dette stempel i blå farge påtrykkes på skrå på merkelappene på kassen på den del hvor det står «Hvalkjøtt godkjent». Merkelappene fås i Veterinærdirektoratet.

8) Hvalkjøtt som ikke godkjennes som mat for folk, skal kasseres og tas vare på av kontrollveterinæren, som er ansvarlig for at det enten tilintetgjøres eller leveres til teknisk bruk (jfr. kjøttkontrollovens § 14). Om hvalkjøtt stemplet med II klasse se Landbruksdepartementets rundskriv av 29 mai 1946.

9) Etter endt kontroll foretas veiing.

10) Det skal bare nyttes nye, reine og lyse kasser forsynt med hanker av tau eller tre. Kassene skal fores med pergamentpapir, og i kassene brukes finknust, rein is.

11) Kgl. resolusjon av 3 august 1945 om kjøttkontroll for biff og pølsekjøtt av hval oppheves. Rundskriv av 17 mai 1943, jfr. rundskriv av 20 juli 1944 om instruks om undersøkelse og bedømmelse av hvalkjøtt bortfaller.

12) Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse bestemmelser eller forsøk derpå er straffbar, jfr. § 23 i lov nr. 1 av 9 februar 1940.

13) Disse regler trer i kraft straks.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.